

Kaplica Aniołów Stróżów

Drewniany ołtarz powstał w 1730 r., odnowiony zaś został pod koniec XIX wieku. Nad ołtarzem w centralnej części ściany wschodniej znajduje się w pozłacanej ramie obraz przedstawiający Anioła Stróża, czuwającego nad dzieckiem. Namalował go w 1882 r. F. Fährroth. Wokół obrazu ołtarz jest otoczony, jak w kaplicy św. Anny, pięknie zdobionymi liśćmi akantu. Po obu stronach obrazu ustawione są dwie drewniane, pozłacane rzeźby aniołów. W miejscu, gdzie kiedyś było tabernakulum, umieszczony jest owalny obraz Jezusa Miłosiernego z dwoma promieniami – kopia obrazu namalowanego na żyrcze-

nie św. siostry Faustyny, z tą różnicą, że na naszym obrazie Jezus idzie przez kwiatną łąkę. Po bokach stoją dwie małe drewniane rzeźby uskrzydłonych aniołków trzymających świece. Najwyżej na ścianie wschodniej znajduje się owalny w pionie obraz Maryi rozmawiającej z małym aniołkiem. Nad nim można zobaczyć pozłacany napis: IHS, od którego odchodzą promienie; a po bokach czuwają dwa małe aniołki.

Na sklepieniu kaplicy widzimy Michała Archanioła z mieczem i tarczą gnębiącego zła.

foto: Krystian Głoński

synem Tobiasza (aram.-hebr.: Tobij) z izraelskiej rodziny uprowadzonej do niewoli do Asyrii. Tobiasz – ojciec, który wiele krzywd doznał, to człowiek głębokiej wiary i posłuszny Bogu i prawu. Dzięki niemu Bóg zesłał jego synowi – Tobiaszowi Anioła Stróża – Rafała, który towarzyszył mu w wędrówce. Anioł Rafał daje się poznać, że nie jest zwykłym człowiekiem, dopiero na koniec wielkiej ich historii (Tob. 12, 15). Pod tym wizerunkiem jest specjalna nisza na konfesjonal.

W oknie znajduje się stiukowa figura św. Józefa z Dzieciątkiem. Pod nią znajdowała się też figura św. Erazma, biskupa i męczennika. Po obu stronach figury św. Józefa umieszczone są na parapecie dwie stiukowe, również pięknie rzeźbione wazy.

Nad figurą Józefa, w oknie, przedstawiona jest symbolicznie w formie trójkąta, w owalnym, niewielkim obrazie, Trójca Przenajświętsza, a po bokach aniołowie chwálący Boga. Natomiast poniżej ukazana jest Judyta i Holofernes – wódz króla babilońskiego Nabuchodonozora. Judyta była Żydówką, która podstępnie zabiła oblegającego Betulinę (izraelskie miasto) Holofernesa podczas nocnej wizyty w jego namiocie. W sztukach plastycznych, szczególnie w XV–XVII wieku, przedstawiano ją często z głową swego wroga w ręku, tak jak to obserwujemy w naszej kaplicy.

foto: Krystian Głoński

W ten sposób pokazane zostało zwycięstwo Jego nad szatanem. Widnieje tam też napis głoszący: „Święte i straszliwe jest imię Jego”.

Ściana zachodnia to „Pożegnanie Tobiasza i Rafała” przez Anioła. Nad obrazem Jezusa Miłosiernego (aram.-hebr.: Tobijah) jest